

Gök Tuzacı

— Emrah Saglam · 07 Ekim 2012

Ben hayatı bekledim.
O sevgilisini alıp gelmiş.
Oturduk kutu kutu pense oynadık.
Ebe kim?
Çanak çömlek patladı.
Sevgilim.
Özledim.

Zamanı yitirip yokluğun düştüğünde yastığıma,
Yalnızlığım...
Şarkılar, notalar ve kalem...
Sükûnetin dimağında gülümsemek isterken hayata
Eksikliğinden efkan dolu gözlerim.
Güvercinler yalnızca siyah sevgilim.
Ve gülleri seninle koklayabilmek,
Günah 'bilirim.

İşte bu yüzden sus
Kimse bir şey duymasın.
Kimse bir şey anlamasın.
Devam et gözlerini benden kaçırmaya.
Ve ben senden kaçtığımda bana bakmaya.
Devam et, hiç bir şey olmamış gibi davranmaya.
Elin ayağına karıştığında, nefesin daraldığında
Git gidebildiğin kadar kuytulara.

Efkârımı sarmalarım gecelerce.
Kimseye bir şey belli etmem.
Çünkü bu dünya o kadar yoksun ki gök kuşağından.
Tecrübesi yok tonlarca rengi üzerinde taşımaya.

Yanımda ay ışığını izleyen her hatun.
Güneş toplayamayacak kadar korkak.
Bu yüzden susuyorum.
Var olan yokluğunu kimse bilmez.

Gecelerce uykusuz kaldığıımı, sokaklarda volta atarken yalnızca seni düşündüğümü...
Eğer ağlarsam yalnızca senin için ağlayacağımı
Kimse bilmez, dünya yansa umurumda olmayacağını.

Şehri zilal eyleyen dualar saklı dudaklarımda.
Onları ağzımın içinden söküp alacak senken
Onada günah diyorlarsa
Söyleyecek çok şey yok aslında!